

Od autora — 5

CZAS PRZECZUĆ: 1890 — 1919

- I. Preliminaria historii i dziedzictwo rodzinne Charlesa de Gaulle'a — 10; szkoła — 24; pierwsza wizja — 25.
- II. De Gaulle wstępuje do Saint-Cyr — 29; służba w 33 pułku w Arras — 31; znów służba w Arras, Philippe Pétain — 34; de Gaulle na frontach I wojny światowej — 39; kolejna rana i niewola — 47; ...w której de Gaulle rozmyślał — 48; bilans tego okresu — 52.

CZAS PRZEMYŚLEŃ: 1919 — 1939

- III. Intermedium w Polsce — 56; ślub — 60; Szkoła Wojenna — 62; pamiętne ćwiczenia w czerwcu 1924 r. — 65; pierwsza książka: „Nieżgoda u nieprzyjaciela” — 67; sytuacja we Francji w latach dwudziestych — 72; i w świecie — 73; kontrowersje wokół doktryny wojskowej — 75; służba w Trewirze — 79; w Syrii — 82.
- IV. Znów Paryż i opieka Pétaina — 84; druga książka: „Ostrze miecza” — 85; de Gaulle rozszerza krąg znajomych i rozmyśla nad obroną Francji — 92; niespokojny rok 1933 — 95; trzecia książka: „Ku armii zawodowej”, i apoteoza czołgów — 99; sprawa logiki sojuszków — 107; w poszukiwaniu „ludzi, którzy się liczą” — 113; wizja katastrofy — 115.
- V. Front Ludowy — 117; kagulardzi — 120; de Gaulle i Blum — 124; Metz: „Pułkownik-Motor” — 127; czwarta książka: „Francja i jej armia” — 130; ostateczne zerwanie między de

Gaulle'em a Pétainem — 131; wartość przedwojennych esejów de Gaulle'a — 132; upadek Frontu Ludowego — 135; Monachium — 136.

- VI. U progu drugiej wojny światowej — 140; wybuch wojny — 142; de Gaulle na czele wojsk pancernych 5 armii — 143; drôle de guerre i de Gaulle — 144; memorandum de Gaulle'a ze stycznia 1940 r. — 147; wizyta u Gamelina — 153; majowe ostrzeżenie de Gaulle'a — 154; wkroczenie Niemców do Francji — 155; de Gaulle zostaje mianowany „tymczasowo” generałem — 156; pojedynek z Guderianem — 156; de Gaulle wchodzi do gabinetu Reynauda — 160; kontrowersje z Weygandem — 162; pierwsze spotkanie z Churchillem — 165; ewakuacja Paryża — 166; de Gaulle nie kapituluje — 168; w Anglii — 169; w Bordeaux — 171; i znów do Anglii, aby walczyć — 174.

CZAS PORYWÓW: 1940 — 1944

- VII. Londyn — 176; apel de Gaulle'a z 18 czerwca 1940 r. — 179; eliminacje personalne de Gaulle'a — 182; stosunek Anglików do Pétaina — 185; de Gaulle rozwija akcję: pierwsze memorandum do Anglików i odpowiedź Churchilla — 189; dramat Mers-el-Kebir — 191; umowa w Chequers — 193; pierwsze kroki Résistance — 195; Dakar — 196; konszachty Londynu z Vichy (sprawa Rougiera) — 200; manifest de Gaulle'a z Brazzaville — 203; Anglicy nadal potajemnie rozmawiają z Vichy — 204; początki konspiracji proamerykańskiej w Algierze — 205; ambasador USA w Vichy — 206; ruch oporu we Francji przybiera na sile — 208; stosunek de Gaulle'a do Résistance — 209; incydent iracki — 211; de Gaulle wkracza do Syrii — 213; defilada wojsk de Gaulle'a w Damaszku — 214; napaść Niemiec na ZSRR i natychmiastowa reakcja de Gaulle'a — 214.
- VIII. Spór z Anglikami o kraje Lewantu — 216; ówczesne credo de Gaulle'a — 217; proamerykańska konspiracja w Algierze rozszerza się — 218; pierwszy kontakt de Gaulle'a z ZSRR — 219; utarczki z USA i gra o Afrykę północną — 220; Karta atlantycka i zaniepokojenie de Gaulle'a — 221; utworzenie Francuskiego Komitetu Narodowego (24 września 1941 r.) — 223; przystąpienie USA do wojny — 227; Wołni Francuzi zajmują

Saint-Pierre i Miquelon — 229; de Gaulle i Sikorski wobec Moskwy — 233; Jean Moulin w ruchu oporu we Francji — 236; problemy lądowania wojsk alianckich w Afryce — 238; „zjawisko zwane Giraud” — 240; plan „Torch” i inne — 244; ciągle spory z aliantami, tym razem o Madagaskar i Nową Kaledonię — 245; znów sprawy Polski — 247; Francja Walcząca — 248; uznanie Francji Walczącej przez ZSRR — 249.

IX. Październik 1942 r. — niezwykła wyprawa gen. Clarka do Algierii — 251; manifest niepodległościowy Ferhata Abbasa — 254; Darlan w Algierze — 254; lądowanie aliantów w Afryce północnej — 255; szermierka dyplomatyczna de Gaulle’a w walce o Afrykę północną — 258; osobliwe zaproszenie de Gaulle’a do USA — 264; zatopienie floty francuskiej w Tulonie — 265; śmierć Darlana — 266; Roosevelt forsuje Girauda — 269; kontratak de Gaulle’a — 270; konferencja w Casablance — 271; pierwszy kontakt generała z komunistami, styczeń 1943 r. — 274; spotkanie de Gaulle’a z Giraudem w Casablance — 277; gafy Girauda — 279; Krajowa Rada Ruchu Oporu (CNR) i komuniści — 281; rozmowy między de Gaulle’em a Giraudem, ich scenaria i powstanie Francuskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego (CFLN) — 284, śmierć Jeana Moulina — 288; Giraud w USA — 288; stopniowa eliminacja Girauda z CFLN — 290; obraźliwa forma uznania przez Amerykanów Francuskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego — 291; kontakty Amerykanów z Vichy trwają — 292.

X. Powstanie na Korsyce — 294; wyspa wygrywa; Giraud przegrywa — 295; Wolni Francuzi a metropolia — 297; jedna z metamorfoz politycznych generała — 298; styczeń 1944 r.: konferencja afrykańska w Brazzaville — 300; sprawa Pucheu i kolaboracji w ogóle — 302; jeszcze o amerykańskich orientacjach na Pétaina — 303; Francuskie Siły Wewnętrzne (FFI) — 305; nowa wizja de Gaulle’a, Rosjanie pytają, o co chodzi — 306; definitywne odejście Girauda — 308; kłopotliwe preliminaria operacji „Overlord” — 308; 3 czerwca 1944 r. powstaje francuski Rząd Tymczasowy — 309; awantura z Churchilllem, credo polityki brytyjskiej — 310; 6 czerwca: lądowanie w Normandii i po... lądowaniu — 311; de Gaulle i dramat Vercors — 313;

nareszcie na ziemi francuskiej: Bayeux 14 czerwca 1944 r. — 315; de Gaulle w USA — 319; stosunek generała do powstania paryskiego — 320.

CZAS „PERYPETII”: 1944 — 1946

XI. Sierpień 1944 r.: de Gaulle w Paryżu — 328; pierwszy jego gabinet i pierwsze kłopoty — 335; zwycięski koniec batalii o uznanie międzynarodowe — 337; rozwiązanie ruchu oporu — 338; grudzień 1944 r.: podróż do ZSRR — 340; dyskusje ze Stalinem i błąd de Gaulle'a — 343; podpisanie układu francusko-radzieckiego — 347; perypetie ze Strasburgiem i nieco osobliwa historia Zgrupowań Piechoty Polskiej — 349; generał w dniach Jałty — 353; wyścigi międzysojusznicze w Niemczech — 358; inauguracja ONZ: „Nie robiłem sobie zbyt wielkich nadziei” — 359; kapitulacja Niemiec — 361; pierwsza rozprawa z Algierczykami — 362.

XII. Ciężkie chmury nad kolonializmem francuskim — 363; de Gaulle i Truman — 366; ciągłe „perypetie” wewnętrzne w kraju — 367; rozprawa z kolaboracją — 368; zaczyna się seria wyborów — 371; referendum z października 1945 r. — 372; generał postanawia odejść — 376; rozmyślenia w Antibes — 377. styczeń 1946 r.: generał odchodzi — 380.

CZAS POMYLEK: 1946 — 1957

XIII. Co się dzieje w kraju? Spokój — 386; Bayeux: po sześciu miesiącach milczenia generał wraca do akcji — 388; trochę o koncepcjach ustrojowych generała — 389; i o poglądach na sprawy zagraniczne — 391; de Gaulle (28 lipca 1946 r.) ponownie popiera granice Polski na Odrze i Nysie — 395; nowa konstytucja francuska i nowy parlament, w którym Unia Gaullistowska zajmuje niepewne jeszcze miejsce — 397; powstanie RPF — 402; „zawieszenie broni” z Amerykanami — 403; usunięcie komunistów z rządu 6 maja 1947 r. — 404; „motorkada” generała — 405; zwycięstwo partii gaullistowskiej w wyborach miejskich w 1947 r. — 406; batalia strajkowa 1948 r. — 410; gaullizm i sprawy społeczne — 412; de Gaulle a narodziny NATO — 413; NRF, „Europa”, „plan Schumana” a RPF — 414; „Europa od Atlantyku do Uralu” po raz pierwszy — 421.

XIV. Jak się kończy partyjne życie de Gaulle'a — 424; Pompidou doradcą de Gaulle'a — 429; EWO i inne sprawy — 431; konferencja „wielkiej czwórki” — 433; Genewa i okres Dien Bien Phu — 433; odprężenie międzynarodowe — nowa idea generała — 434; zaczyna się wojna algierska — 436; de Gaulle żegna się z polityką i pogrąża w pisaniu „Pamiętników wojennych” — 438; co to jest gaulizm? — 442; agresja sueska 1956 r. — 446; porwanie przywódców algierskich — 447; nauki Suez — 448.